

ת"פ 2954/05/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2954-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין:
כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל
באמצעות תביעות ירושלים
נגד
פלוני
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- חוק העונשין).

2. בכתב האישום נטען כי ביום 27.10.17 בשעות הבוקר תקף הנאשם את בתו, **המתלוננת**. נטען כי המתלוננת עבדה במטבח בית המשפחה, והנאשם, אשר שהה באותה העת בסלון הבית, החל לקללה, שאז יצאה לגינת הבית. כאשר שבה המתלוננת לבית, התנפל עליה הנאשם והיכה אותה באגרוף בעינה. לאחר מכן, חבט בה בראשה באגרופו פעמיים נוספות ותפס בשערותיה. המתלוננת נחלצה מידיו של הנאשם רק בעקבות סיוע שקיבלה מיתר בני המשפחה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לה כאבי ראש, סימני חבלות מתחת לעיניה, נפיחות בעין ימין, המטומה וכאבים.

3. ביום 21.7.20 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, בגדרה הורשע בביצוע העבירה המיוחסת לו. הרשעת הנאשם נשענה על גרסת המתלוננת, שלה נמצאו מספר חיזוקים.

תמצית טיעוני הצדדים

4. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים המוגנים שבבסיסה. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהינתן עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בתחום הרכוש והסמים, ובהיעדר טיפול בתחום האלימות במשפחה, עתרה למקמו ברף האמצעי-גבוה של מתחם העונש ולהשית עליו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

5. ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם. נטען כי מספר ימים לאחר קרות האירוע נשוא כתב האישום אושפז הנאשם לשם קבלת טיפול נפשי, באופן המלמד על תקופה משברית בעת ההיא. נטען עוד כי עברו הפלילי של הנאשם לא כולל עבירות אלימות, ומשכך יש לראות באירוע דן חריג בנוף חייו. ההגנה הדגישה כי אין מקום להשית על הנאשם ענישה מאחורי סורג וברית, וכי ניתן ונכון להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

מתחם העונש ההולם

6. העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, בתו, פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומה הגופני, ביטחונה האישי ושלוות נפשה.

7. המדובר בסוג מסוים וייחודי של אלימות במשפחה, בגדרה פעל הנאשם בבריונות ואלימות כלפי בתו. הגם שאין המדובר באלימות "קלאסית" בתא המשפחתי, הרי שניכר אלמנט הניצול של הצד החזק- הוא הנאשם- כלפי הצד החלש ממנו. על עבירות המתבצעות בתוך התא המשפחתי כבר נכתב רבות, ודי להזכיר כי בית המשפט נדרש לקחת חלק מרכזי וממשי במיגור תופעה פסולה זו:

כבר נפסק בהקשר זה כי חומרה יתרה נודעת למעשי אלימות המתבצעים בתוך המשפחה תוך ניצול מעמדו של הגורם "החזק" בתא המשפחתי כלפי החלשים ממנו והתלויים בו. אכן, "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (14.2.2011)). בנסיבות כאלה, על בית המשפט מוטל ביתר שאת התפקיד להגן על הנפגע או הנפגעת ולמצות את הדין עם הפוגע (ע"פ 6539/17 נסראת אבו תנהא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.03.18):

8. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני; במסגרת שמיעת עדותה של המתלוננת עלה כי מקור האירוע בוויכוח בין הנאשם לבין בתו המתלוננת, הנוגע לרצונה של האחרונה להשתלב בשוק התעסוקה. הנאשם התנגד לכך נחרצות, וסופו של אירוע באלימות שהפנה כלפיה. במסגרת ראיות הצדדים לעונש, הובאה מטעם ההגנה עדותה של אשת הנאשם אשר מסרה כי הקשר בין הנאשם למתלוננת תקין דווקא מאז שיצאה לעבוד וללמוד.

9. הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת התבטא בכאבי ראש, סימני חבלות מתחת לעיניה, נפיחות בעין ימין, המטומה וכאבים. למותר לציין, כי לצד הנזק הפיזי, ניצב גם (ואולי בעיקר) הנזק הנפשי המתבטא בהשפלה של ממש של המתלוננת, כאשר כל רצונה ביציאה לדרך עצמאית בשוק התעסוקה.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירה בה הורשע הנאשם משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. כבר נפסק לא אחת כי כל מעשה אלימות שונה בנסיבותיו ובחומרתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות האמורות, בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבות ביצועה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

11. אעיר בהקשר זה, כי עתירת ההגנה להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בלבד איננה סבירה בנסיבות העניין, ואין בה כדי להוות תגובה עונשית הולמת למעשיו של הנאשם, ואין בה כדי לעלות בקנה אחד עם מגמת ההחמרה בענישה של עבירות המתרחשת בתוך התא המשפחתי (ראו למשל: רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.20), בפס' 7).

העונש המתאים

12. עברו הפלילי של הנאשם כולל מספר הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש וסמים, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בתחום האלימות במשפחה. משכך, לא מצאתי כי יש מקום להעניק משקל יתר לשיקולי הרתעת היחיד.

13. צודק ב"כ הנאשם כי אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההליך ושמיעת הראיות. ניהול ההליך אינו מעלה ואינו מוריד בגזירת עונשו של הנאשם. לנאשם זכות בסיסית ויסודית להוכיח את חפותו, ואין הדבר יכול לשמש שיקול עצמאי להחמרה בעונשו (ראו לעניין זה ס' 40א(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן ראו למשל רע"פ 4597/13 **אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.2014)).

14. נוסף על כך, אעניק משקל למצבו הנפשי של הנאשם, ולעובדה כי **לאחר** קרות האירוע נשוא כתב האישום, פנה לקבלת טיפול נפשי, וכי כיום הוא מאובחן פסיכיאטרית, כמצוין גם בחוות דעת הממונה על עבודות שירות. אמנם הנתונים שהובאו לעיוני לא מלמדים בהכרח על קרבה לסייג האחריות פלילית בזמן ביצוע העבירה, אולם יש בהם כדי להצדיק הקלה מסוימת בעונשו ולהוות גורם המצדיק הסתפקות בענישה במסגרת עבודות שירות, כמפורט להלן.

15. ההגנה ביקשה להעניק משקל להיותו של הנאשם מפרנס עיקרי לרעייתו וששת ילדיו. אין לחדד, כי לא פעם מדובר בטיעון מורכב, בגדרו נטען כי יש להקל עם עושה העבירה משום שנפגע העבירה תלוי בו או סמוך על שולחנו. המורכבות עולה לנוכח הקונפליקט המתגבש: מחד, הרצון להגן על נפגע העבירה באמצעות ענישה הולמת ומציבת גבולות; מאידך, ההכרה כי השתת עונש חמור על עושה העבירה, יפגע בהכרח בנפגע העבירה אשר סמוך על שולחנו של הפוגע, וזקוק לו על מנת לקיים את חיי השגרה. מכל מקום, נסיבות המקרה דנן שונות מן האמור לעיל, ובפרט נוכח העובדה כי המדובר באירוע אלימות יחיד של הנאשם.

16. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לצורך להעניק תגובה עונשית הולמת למעשים הנעשים בתא המשפחתי, כמו גם לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי בתחום האלימות במשפחה, מצאתי כי ניתן להסתפק בענישה שתרוצה במסגרת עבודות שירות, ותהווה ענישה מוחשית ומציבת גבולות עבור הנאשם.

17. אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העבודות ביום 6.4.21 בשעה 08:00 במפקדת עבודות שירות, באר שבע.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. בנסיבות הקרבה המשפחתית האמורה מצאתי להמנע מהשתתף קנס או פיצוי.

מזכירות תשלח ההחלטה לממונה על עבודות שירות.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.